

Święty Pacyfik z San Severino, prezbiter

24 września wspomnienie św. Pacyfika

Patron:

Niewidomych, głuchych.

Karol Antoni Divini urodził się 1 marca 1653 r. w San Severino k. Ankony (Włochy) w znamienitej rodzinie Antoniego Divini i Marii Bruni. Oboje rodzice zmarli, gdy chłopiec miał trzy lata. Wcześniej został sierotą wychowywał się u swego wuja który zapewnił mu również wykształcenie oraz bardzo źle go traktował. Wuj był archidiaconem katedry w San Severino. W grudniu 1670 w wieku 17 lat wstąpił do zakonu Braci Mniejszych, przyjmując imię Pacyfik. Osiem lat temu dnia 4 czerwca 1678 roku Pacyfik przyjął święcenia kapłańskie. Trzy lata później zostaje mianowany kaznodzieją i wykładowcą filozofii w klasztorze w Montalbodolo. Był również wikariuszem w klasztorze Matki Bożej Łaskawej w San Severino, a w 1692 roku wybrano go tamtejszym gwardianem. Przez wiele lat skutecznie nauczał po wioskach Gór Apenińskich, a dzięki umiejętności czytania w myślach i sumieniach potrafił przyprowadzić wiele osób do prawdziwej skruchy i pokuty. W wieku 35 lat jego aktywny apostołat dobiegł kresu, kiedy nabawił się choroby, wskutek której nie tylko stracił słuch i wzrok, lecz także okulał. Do tych słabości dodawał jeszcze własne umartwienia, które ofiarował w intencji nawrócenia grzeszników. Dolegliwości te nie przeszkodziły mu posługiwać w charakterze wikarego i gwardiana w San Severino, dokąd przeniesiono go w 1705 roku i gdzie spędził resztę swych dni. Pacyfik był obdarowany wieloma nadprzyrodzonymi zdolnościami. Często widziano go w ekstazie podczas odprawiania Mszy św., a jego twarz lśniła jak słońce. Miał dar prorokowania i często uzdrawiał chorych. Świątobliwy zakonnik zmarł 24 września 1721 roku. Zmarł 24 września 1721 roku, został beatyfikowany 4 sierpnia 1786 roku przez papieża Piusa VI, a kanonizowany 26 maja 1839 roku przez Grzegorza IX

Ikonaografia:

Przedstawiany we franciszkańskim habicie. Jego atrybutem jest: krzyż, lilia, obręcz (symbol umartwień za grzeszników, jakim się poddawał).